25/01/2019

Σκέπασε, Παναγία, τα παι-διά και τους νέους! Σκέπασε, Παναγία, την Ελλάδα μας!

/ Γνώμες

Λαοί, που λησμονούν την ιστορία τους, είναι κα-ταδικασμένοι σε αφανισμό. Και ο λαός μας, ο Ελληνικός λαός, δεν είναι για αφανισμό. Υπάρχουν βέβαια πολλοί, που επιθυμούν και επιδιώκουν τον αφανισμό του Ελληνικού έθνους.

Ο Θεός κατευθύνει την ιστορία του τόπου μας και αφήνει ζωντανά τα χνάρια της παρουσίας του μέσα σ’ αυτήν. Όταν η ιστορία ισοδυναμεί με θαύμα, τότε χρέος μας ιερό είναι η ευ-γνωμοσύνη. Η εορτή της Αγίας Σκέπης είναι μία εξόφληση του χρέους.

Εορτάζουμε ένα θαύμα της πρόσφατης ιστορίας μας, της ιστορίας του 1940. Προσφέρουμε χαριστηρίους ύμνους στην Υπέρμαχο Στρατηγό, που με τη Σκέπη της σκέπασε το Γένος στις δύσκολες εκείνες στιγμές. Γι' αυτό ψάλλουμε: «Χαριστηρίους ύμνους αναμέλποντες των πολλών σου θαυμάτων μνείαν άγομεν γηθόμενοι».

Οι γυναίκες συνήθως δεν στρατεύονται. Βοηθούν από τα μετόπισθεν. Μία γυναίκα όμως είχε εκούσια επιστρατευθεί στον αγώνα του '40. Είχε προσέλθει εθελόντρια στον αγώνα της Φυλής και πολέμησε στην πρώτη γραμμή του μετώπου. Όχι απλώς πολέμη-σε, αλλά στρατήγησε τον αγώνα, οδήγησε το στρατό από νίκη σε νίκη. Και η γυναίκα αυτή είναι η Παναγία. Δίκαια λοιπόν τιμάμε την αγία Σκέπη της Θεοτόκου. Δίκαια η Εκκλησία μετέθεσε την εορτή της Αγίας Σκέπης από την 1η Οκτωβρίου, την 28η Οκτωβρίου.

Η νεφέλη σκεπάζει

Είπα προηγουμένως, ότι η Εκκλησία μετέθεσε την εορτή της Αγίας Σκέπης. Άρα υπήρχε η εορτή της Αγίας Σκέπης. Είναι πα-λαιά. Ανάγεται στον 11ο αιώνα, ή μάλλον η ιστορία της σκέπης και προστασίας του Θεού είναι ακόμη παλαιότερη.

Θυμάστε το λαό του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη, τον Ισραηλιτικό λαό; Μετά από αιώνες σκλαβιάς στην Αίγυπτο τίναξε το ζυγό της δουλείας και πορευόταν στη γη της επαγγελίας με αρχηγό το Μωυσή. Πορευόταν μόνος του; Όχι. Λίγο πριν φθάσουν στην Ερυθρά θάλασσα και την διαβούν κατά τον γνωστό θαυματουργικό τρόπο, ένα άλλο θαύμα τους οδηγούσε στην πορεία τους. Ποιό; Η σκέπη του Θεού. Και η σκέπη του Θεού δεν ήταν μόνο προστασία. Ήταν και καθοδήγηση. Μπροστά πήγαινε ο Θεός. Πώς εμφανίζεται ο Θεός; Την ημέρα σαν στήλη νεφέ-λης και τη νύκτα σαν πύρινη φωτεινή στήλη. Σταθερά προ-πορευόταν και ακολουθούσε ο λαός του Θεού.

Λαός τότε του Θεού περιούσιος ήταν ο Ισραήλ. Σκεπάζεται και οδηγείται από τη νεφέλη. Η νεφέλη στην Αγία Γραφή είναι σημάδι της παρουσίας του Θεού. Μέσα στη νεφέλη κρύβεται ο αόρατος Θεός. […]

Έτσι καθοδήγησε και τον Ελληνικό λαό και τον Ελληνικό στρατό το 1940. Μόνο που τότε σαν νεφέλη της παρουσίας του ο Θεός χρησιμοποίησε την Παναγία. «Χαίρε, Σκέπη του κό-σμου, πλατυτέρα νεφέλης». Αν άλλοτε ο Θεός, κατεβαίνοντας χρησιμοποιούσε νεφέλη, όταν αποφάσισε να κατέβη από τον ουρανό για να σαρκωθεί, χρησιμοποίησε τη νοητή νεφέλη, την Πανα-γία. Και όταν θέλησε να σώσει τον καινούργιο λαό του, το νέο Ισραήλ, το Ελληνικό έθνος, κρύφτηκε μέσα στην Πανα-γία. Η Παναγία ήταν η ορατή και αόρατη προστασία

των πολεμι-στών του ’40. Πολλοί μαρτυρούν και λένε, πως προχωρώντας στα χιονισμένα βουνά της Ηπείρου έβλεπαν μπροστά τους την Πανα-γία να τους σκεπάζει, και άλλοτε μία φωτεινή νεφέλη μέσα στη νύ-κτα να προπορεύεται…

Στη Σκηνή του Μαρτυρίου

Δεν ήταν η πρώτη φορά, που η Παναγία προστάτευε το λαό της. Η ιστορία του Βυζαντίου αναφέρει δύο περιπτώσεις, όπου η Αγία Σκέπη της Παναγίας έσωσε τη Βασιλεύουσα, την Κωνσταντινούπολη. Τη μία όταν το 622 κινδύνευσε από τους Πέρσες και τους Αβάρους. Τότε η Παναγία έσωσε την Πόλη και ψάλθηκε ο Ακάθι-στος Ύμνος και για πρώτη φορά το κοντάκιο: «Τη Υπερμάχω Στρατηγώ…». Την άλλη φορά τον 11^{ο} αιώνα, όταν κινδύνευσε η Κωνσταντινούπολις από τους Αγαρηνούς. Τότε ο ευσεβής λαός συνάχθηκε στο Ναό των Βλαχερνών και την νύκτα είδαν από πάνω τους την Παναγία να κρατά με τα χέρια της ένα πελώριο ύφασμα. Ήταν η Σκέπη της Θεοτόκου μέσα στο Ναό του Θεού.

Αυτή η Σκέπη της Θεοτόκου στο Ναό θυμίζει τη σκέπη του Θεού στον πρώτο ναό του αληθινού Θεού, Ποιός είναι ο πρώτος ναός του αληθινού Θεού και ποιά η σκέπη του; Το ακούμε στο πρώτο από τα Αναγνώσματα του Εσπερινού, που είναι από το βιβλίο των Αριθμών της Παλαιάς Διαθήκης (Αριθμ. 9,15-23). Ο πρώτος ναός του Θεού είναι η Σκηνή του Μαρτυ-ρίου, που έφτιαξε ο Μωυσής. Μετά τη διάβαση της Ερυθράς θα-λάσσης ο θεόπτης Μωυσής πήρε από το Θεό το Νόμο και από τα ίδια τα χέρια του Θεού τις πλάκες του Νόμου, τον Δεκάλογο…

Η Σκηνή του Μαρτυρίου σκεπαζόταν από τη Σκέπη του Θεού. Πώς; Την ημέρα την σκέπαζε νεφέλη· και την σκέπαζε και την δρόσιζε. Την νύκτα την σκέπαζε πύρινη φωτεινή νεφέλη. Οι Ισραηλίτες ήξεραν πότε πρέπει να προχωρήσουν και πότε πρέπει να σταματήσουν. Όταν σηκωνόταν ψηλά η νεφέλη, σήμαινε: Προχωρείτε! Όταν κατέβαινε η νεφέλη χαμηλά, σήμαινε; Σταματήστε!

Αν τη Σκηνή του Μαρτυρίου την σκέπαζε η προστασία του Θεού, και κάθε σκηνή και κάθε αντίσκηνο στρατιωτικό στον πό-λεμο του ’40 το σκέπαζε η προστασία του Θεού με την παρουσία της Παναγίας. Αλλά τότε κάθε σκηνή ήταν ένα προσκυνητάρι. Παντού είχαν την εικόνα του Χριστού και της Παναγίας και προ-σεύχονταν θερμά. Αλλά κι ολόκληρη η Ελλάδα ήταν μία Σκηνή του Μαρτυρίου, ένα κατοικητήριο του Θεού. Όσοι δεν βρίσκον-ταν στη μάχη του πολέμου, στη μάχη του πυρός στα βουνά, βρί-σκονταν στη μάχη της προσευχής μέσα στις εκκλησίες.

Η Παναγία σκέπασε το Γένος των Ελλήνων. Ξέρετε γιατί; Διότι υπήρχε το ηρωικό ΟΧΙ! Όχι, βροντοφώναξαν άρχοντες και λαός! Όχι! Δεν παραδινόμαστε στους βαρβάρους, που έρχονται με μα-νία. Αυτό το Όχι είναι έκφραση της αντιστάσεως

της ελληνι-κής ψυχής σε κάθε επιδρομέα. Αυτό το Όχι είναι έκφραση της αδούλωτης χριστιανικής ψυχής.

Ζητάμε και σήμερα προστασία και σκέπη. Μία η αληθινή προστασία: Ο Παντοδύναμος Θεός και η Κεχαριτω-μένη Θεοτόκος…

Ας παρακαλέσουμε την Παναγία να μας σκεπάσει από τους βομβαρδισμούς της αμαρτίας. Σκέπασε, Παναγία, τα παι-διά και τους νέους μας! Σκέπασε, Παναγία, την Ελλάδα μας!

Αρχιμ. Δανιήλ. Γ. Αεράκη, Κλήματα της Αμπέλου, σ. 124-130 [αποσπάσματα]